3.2. Ötanazi

Yaşama hakkı temel insan haklarından birisidir. Bu hakkın elde edilmesinde kişinin bir katkısı yoktur. Canı veren de alacak olan da Allah'tır (cc).

TEMEL AYET

Allah Teala buyuruyor ki: **"Şüphesiz hayat veren de öldüren de biziz."**

(Hicr suresi, 23. ayet; Kâf suresi, 43. ayet.)

Yüce dinimiz insan hayatına büyük bir değer vermiş ona son verilmesini yasaklamış, gerek başkasını öldürmeyi, gerekse kişinin kendi canına kıyması demek olan intiharı büyük günahlardan saymıştır.

“Kendi kendinizi öldürmeyin.”[4] ayeti intihar etmenin yasak olduğunu açıkça ifade ettiği gibi; **“Kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın.”**[5] ayeti de kişinin kendi ölümüne sebep olacak davranışlar içinde bulunmasını yasaklamaktadır. Kişinin, Allah’ın (cc) bir emaneti olan kendi canı üzerinde tasarrufta bulunma, bu hakkını ortadan kaldırma ve canına kıyma yetkisi yoktur. Üstelik insanın kendi canına kıyması affedilemeyecek ölçüde büyük bir suç ve günah olarak kabul edilmiştir. Büyük acı ve ıstıraplar içerisinde kıvranan insanlar için bile intihar meşru bir yol kabul edilmemiştir.

Ötanazi; "güzel ölüm, kolay ölüm, rahat ölüm" anlamlarına gelmekte olup ölümcül bir hastalığa yakalanan ve iyileşme imkânı kalmayan bir kimsenin hayatını, kendisinin veya kanuni temsilcilerinin isteği üzerine, acı vermeyen bir metotla sona erdirmektir. Ötanazi iki kısma ayrılır:

Aktif ötanazi: İyileşmesi tıbben imkânsız görülen hastanın acı ve ıstırabını dindirmek maksadıyla hayatına son verecek ilaçların, kendisinin veya kanuni temsilcisinin isteği üzerine bir hekim aracılığıyla bilerek kullanılmasına denir.

Kişinin kendi canına kıyma hakkı yoktur. Bir insanın canına kıyması şöyle dursun, Allah'tan ölüm istemesi bile hoş karşılanmamıştır. Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur. *“Hiçbiriniz ölümü temenni etmesin. Eğer o iyi bir kimse ise iyilik ve sevaplarını artırması ümit edilir. Eğer kötü bir kimse ise tevbe edip dönmesi umulur.”*[6]

Ötanazi, bir çeşit intihar olarak kabul edilmektedir. Tedavisi tıbben mümkün görülmeyen bir hastanın acı ve ıstırapları ne kadar dayanılmaz olursa olsun, hayatına son vermek üzere hekimin ötanazi yapmasına izni vermesi büyük bir günah olup böyle bir işi onaylayan ve hastanın yaşaması için gerekli tedaviyi uygulamayan kimseler de günahkâr ve sorumlu olurlar. Bu yüzden kişinin kendisine ötanazi yapılmasına izin vermesi, hekimin bunu yerine getirerek o kişin hayatına son vermesini asla caiz kılmaz. Böyle bir fiilin suç ve günah olduğu hususunda âlimler arasında görüş birliği vardır. Hayat, Allah'ın (cc) insana bir emanetidir. Dolayısıyla şartlar ne olursa olsun insanın hayatına son vermesi için başkasına yetki vermeye hakkı yoktur. Yaşama ümidi kalmamış da olsa gerçek manada tıbben ölmemiş bir insanın sağlığına kavuşup tekrar hayata dönmesi, az rastlanan bir olay olmakla birlikte imkânsız değildir.

YORUMLAYALIM

Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur: *“Sizden biriniz dünyevi sıkıntılar altında kalıp da ölümü temenni etmesin. Fakat şöyle desin: Allah’ım! Yaşamak benim için hayırlı ise beni yaşat, ölmek benim için hayırlı olacaksa benim ruhumu al.”*

(Buhari, Merda ve Tıb 19; Darimi, Rikak: 45.)

Yukarıdaki hadisi ötanazi bağlamında yorumlayınız.

4 Nisa suresi, 29. ayet.
5 Bakara suresi, 195. ayet.
6 Buhari, Merda ve Tıb, 19; Darimi, Rikak, 45.

Pasif ötanazi: Hastanın hayatının devamı için gerekli olan tedavinin durdurulmasına pasif ötanazi denir ki burada bilinci yerinde olmayan yahut kendisine danışılmayan hastanın hayatına hekim son verir. Bu yüzden pasif ötanazi adeta bir cinayet olarak kabul edilmiştir.

Görsel 6.6: Organ nakli beyin ölümü sonrasında gerçekleştirilen bir süreçtir.